

НАДЗ МѢСТОИМЕНІЕМЪ.

„Азъ, ты, ны [мы], вы, почти всегда отсѣтствѣватъ отъ глаголовъ, коимъ быватъ изъ перва.

„Ми, ти, мѣ, ей, си, ни, ви, имъ, равни са Притяжательнымъ: Мой, твой, неговъ, неенъ, свой, нашъ, вашъ, нишенъ.

Они нѣкогда быватъ Дарователи, какъ: Ако обичашь сына си, найди мѣ учителя

„Нѣкой, никой, секой, искатъ Родителенъ союзъ отъ, какъ: Секой отъ васъ знае.

НАДЗ ПРИЧАСТІЕМЪ.

„Причастіе подражава глаголъ своемъ, отъ коего происходи, и зема изъ третіа и изъ четверта неговыхъ падежи, какъ: Ненавидимъ благодареніа ще отдавающаго своемъ благодѣтелю. И, многѣ многожды по големы вещи желающе, настолиціа изгубиха:

„Частичное Причастіе, подоболично убо сѣщи глаголъ, быка Именителенъ изъ перва, какъ: радѣвающеся поеха. Разнолично же, Дателенъ, кой то се дѣла Отрѣшенъ, какъ: Богѣ благоволакающѣ, ще благополѣчимъ.

П Р Е Д Л О З И.

Отъ Предлоговъ

Безъ, возъ, до, изъ, низъ, отъ, всредѣ. конъ, отъ,